

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848849312/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

det kaldes, Selvstyre. Færingerne skal gennem *Lagtinget* have Raadighed over deres egne indre Forhold.

Et færøsk Hjemmestyre vil, beregnet efter sidste Aars Budget, komme til at koste Færingerne en god Million. For en Befolkning paa 25,000 Mennesker vil det sige en Landsskat paa 40—50 Kroner aarligt. For et fattigt og hidtil skattefrit Land er dette utvivlsomt meget, ja, maaske mere end Landet i Øjeblikket kan bære. Sammenlignet med Statsskatten i andre Lande er det derimod meget lidt. I Danmark beløber den direkte og indirekte Statsskat sig til langt over 100 Kroner pr. Hoved, altsaa 2—3 Gange saa meget.

Vel sagtens er der ingen, som pludselig vil styrte Færingerne ud i den Hestekur, som den fulde Beskatning vilde være. Selvstyret saa vel som Beskatningen maa udvikles gradvis og med Forsigtighed. Men det er den Vej, man bør gaa. Lagtinget er allerede — efter Selvstyrepartiets Anvisning — slaaet ind paa en nænsom Toldpolitik, som kan udvides betydeligt, uden at det i højere Grad mærkes. I sidste Finansaar gav en meget lav Spiritus- og Tobaksbeskatning en Indtægt paa 110,000 Kroner, og kommer blot det færøske Erhvervsliv ind i en rimelig Skure, er 1 à 1½ Million, fornuftigt fordelt i direkte og indirekte Skatter, ingenlunde hvad man kan kalde en haard Byrde for en Befolkning paa 25,000 Mennesker.

Man vil herved kunne naa det baade naturlige og rimelige Maal, at Færingerne selv og under eget Ansvar kan tage de Opgaver op, som de hidtil, til stor Skade for deres sociale og økonomiske Udvikling, har maattet overlade til Statens Forsyn og det danske Folks Velvilje.

Saa lidt populær som den færøske Selvstyretanke er, saa hæver den sig dog betydeligt op over det, der kan betegnes som Særhed og Egensindighed. Det er saa langt fra givet, at en lille, naturlig Helhed staar sig bedst ved fuldstændigt at gaa op i en større Stat. Ligesom man kan tale om individuel Dygtighed hos det enkelte Menneske, kan man ogsaa gøre det hos et Samfund. Færøernes nu-

værende Forhold til Danmark betegnes af en Selvopgivelse, som aldrig kan føre til sand, naturlig Fremgang, og som følgelig — før eller senere — maa afløses af en ny, *Selvhævdelsens Tankegang*.

Hverken Færøernes, Danmarks eller Nordens Sag tager nogen Skade, om Færingerne bliver sat i Stand til at klare sig selv, i Stedet for at de, som nu, lader Danmark betale Underskudet og i Pant sætter deres Selvstændighed.

Forholdet mellem Dansk og Færøsk kan blive langt hjerteligere, mere naturligt og mere stabilt, hvis det kan befries for sit nuværende ubehagelige Præg af at være et Pengemellemværende. Der ligger ikke i denne Tanke nogen Utaknommelighed mod Danmark, udelukkende et færøsk Samvittighedsspørgsmaal.

Norden skal samles. Men denne syntetiske Proccs kan ikke ske, før en forudgaaende analytisk Proces er tilendebragt. Det er ligesom det hele maa tages fuldstændig i Stykker, før det atter kan sammensættes. Men da kommer ogsaa den Dag, da alle Nordens Folk, af egen fri Vilje og som lige — om end ikke lige store — Brødre kan række hinanden Haanden.